

**Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties**

> Retouradres Postbus 20011 2500 EA Den Haag

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

**Constitutionele Zaken en
Wetgeving**
Wetgeving, bestuur en
immigratie

Herengracht 17
2511 EG Den Haag
Postbus 20011
2500 EA Den Haag
www.rijksoverheid.nl

Datum 2 december 2011

Betreft voorhang ontwerpbesluit-mvv vrijstellingen Tweede Kamer

Kenmerk
2011-2000536499

Hierbij zend ik u de antwoorden op de vragen van de algemene commissie voor Immigratie en Asiel van 25 oktober 2011 (2011D48524) naar aanleiding van de voorhang van het ontwerpbesluit tot wijziging van het Vreemdelingenbesluit 2000 in verband met het vereiste van een machtiging tot voorlopig verblijf (Kamerstukken II 2010/11, 19 637, nr. 1458).

De minister voor Immigratie en Asiel,

G.B.M. Leers

II. Reactie van de minister

Datum

2 december 2011

Kenmerk

2011-2000536499

De leden van de PvdA-fractie vragen welk doel deze algemene maatregel van bestuur dient en of deze beoogt de instroom van immigranten te beperken. Het doel van deze algemene maatregel van bestuur is niet het beperken van de instroom van immigranten. Het besluit beoogt de uitzondering van de hoofdregel van het volgen van de mvv-procedure te schrappen voor de twee categorieën waarop het ontwerpbesluit betrekking heeft. Hoofdregel is dat ten behoeve van regulier verblijf in Nederland een machtiging tot voorlopig verblijf in het land van herkomst moet zijn aangevraagd en verkregen. Uitzonderingen op dat uitgangspunt dienen zoveel mogelijk beperkt te blijven tot humanitaire redenen of internationaalrechtelijke verplichtingen. Die uitzonderingsgronden zijn niet van toepassing bij degenen die gedurende hun minderjarigheid vijf jaren achtereenvolgend rechtmatig in Nederland verbleven. De mvv-verplichting geeft vooraf zekerheid over de vraag of de vreemdeling in aanmerking kan komen voor een verblijfsvergunning in Nederland. Mutatis mutandis geldt hetzelfde voor terugkeeroptanten onder de Remigratiewet, waarvoor als bijkomende overweging geldt, dat door de voorgenomen wijziging van de Remigratiewet de groep remigranten die een beroep kunnen doen op de Remigratiewet en de terugkeeroptie, verder wordt ingeperkt.

Ook vragen de leden van de PvdA-fractie waarom de minister het gewenst acht om de betreffende groepen vreemdelingen met extra kosten en moeite op te zadelen. Ik wijs deze leden erop dat ook voor de visumplichtige vreemdelingen kosten bestaan voorafgaand aan het inreizen in geval van een mvv-vrijstelling, wanneer zij een inreisvisum aanvragen om hier te lande een aanvraag in te kunnen dienen om verlening van een verblijfsvergunning.

In antwoord op de vraag hoe het ontwerpbesluit zich verhoudt met de richtlijn langdurig ingezetenen (richtlijn 2003/109/EG), kan worden gemeld dat deze daarmee in overeenstemming is. Mocht de vreemdeling in een andere lidstaat de status van langdurig ingezetene hebben verkregen, dan geldt de bestaande vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van artikel 17, onder h, van de Vreemdelingenwet 2000. Dit is destijds geregeld ter implementatie van de richtlijn.

In antwoord op de vraag van diezelfde leden over het regelen van de voorliggende materie in een wet wordt opgemerkt dat de implicaties van de maatregel te gering zijn om de maatregel in weerwil van de delegatiegrondslag bij wet te regelen.

Ten slotte willen deze leden graag weten of de minister bereid is over de maatregel een uitgebreid wetgevingsadvies te vragen aan de Raad van State. Er wordt wetgevingsadvies van de Afdeling advisering van de Raad van State gevraagd na afloop van de voorhangperiode. Ook zijn er reeds wetgevingsadviezen ontvangen van de ACVZ en de Raad voor de rechtspraak, die zijn samengevat en verwerkt in het ontwerpbesluit en de nota van toelichting zoals die aan het parlement zijn gezonden.

De leden van de CDA-fractie vragen waar de hoofdregel van het mvv-vereiste op gebaseerd is en waar (in welke Europese of internationaalrechtelijke regelgeving) te vinden en welke andere Europese landen eenzelfde constructie kennen als het Nederlandse mvv-vereiste.

Het vereiste dat een mvv nodig is voor verlening van een reguliere verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, is gebaseerd op artikel 16, eerste lid, onder a, van de Vreemdelingenwet 2000. Dit vereiste is in 1998 opgenomen in de toenmalige Vreemdelingenwet na aanvaarding van initiatiefwetsvoorstel 24 544 van de leden De Hoop Scheffer en Verhagen tot wijziging van de Vreemdelingenwet (wettelijke vastlegging van de machtiging tot voorlopig verblijf). Dit mvv-vereiste is

Europeesrechtelijk toelaatbaar. Voor gezinsmigratie blijkt dit uit artikel 5, derde lid, van de gezinsherenigingsrichtlijn (richtlijn 2003/86/EG). Deze bepaling bevat de hoofdregel dat het verzoek tot gezinshereniging wordt ingediend en behandeld wanneer de gezinsleden buiten het grondgebied van de lidstaat van verblijf van de gezinshereniger verblijven.

Datum

2 december 2011

Kenmerk

2011-2000536499

Bijvoorbeeld Oostenrijk kent een vergelijkbare regeling als Nederland. De diverse, uiteenlopende regelingen in een aantal andere EU-lidstaten zijn kort beschreven in een eerder advies van de ACVZ,¹ en uitgebreid in de voorstudie daarvoor.²

Tot slot vroegen de leden van de CDA-fractie of –voor zover er landen zijn die het mvv-vereiste niet hanteren– Nederland er dan in Europees verband voor zal pleiten dit wel te gaan doen. Het pleiten voor invoering van een dergelijke procedure maakt geen deel uit van het traject voor aanpassing van de Europese gezinsherenigingsrichtlijn.

De leden van de SP-fractie vragen naar een nadere onderbouwing van de stelling dat het schrappen van de vrijstelling voor terugkeeroptanten onder de Remigratiewet geen ontmoedigende werking heeft op de remigratie.

Zoals in de nota van toelichting bij het ontwerpbesluit is gemeld, is niet gebleken van een invloed van de vrijstelling van het mvv-vereiste voor terugkeeroptanten op de beslissing om te remigreren. Van indicaties voor een verband tussen het stellen van het mvv-vereiste aan terugkeer en de beslissing om te remigreren is niet gebleken, nu het recht op terugkeer na remigratie door de maatregel niet wordt aangetast: de maatregelen laten onverlet dat remigranten die tot de doelgroep van de Remigratiewet blijven behoren en vreemdelingen die voor hun meerderjarigheid vijf jaar rechtmatig verblijf in Nederland hebben gehad, een mogelijkheid van terugkeer naar Nederland behouden.

Wat betreft het beroep op de hardheidsclausule (artikel 3.71, vierde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000) wordt opgemerkt dat de aantallen beroepen hierop niet worden geregistreerd.

Tot slot vragen de leden van de SP-fractie naar de argumentatie voor de maatregel. Vrijstelling van het mvv-vereiste maakt het mogelijk dat een verblijfsvergunning die in Nederland wordt aangevraagd niet wordt afgewezen vanwege het enkele feit dat betrokkene niet over een mvv beschikt. De vreemdeling die voor zijn negentiende levensjaar minstens vijf jaar achtereen rechtmatig in Nederland heeft verbleven houdt zijn aanspraak op terugkeer. Hij verliest alleen de mogelijkheid om gedurende feitelijk verblijf in Nederland een aanvraag voor een verblijfsvergunning te doen. Dit kan hij voortaan alleen nog vanuit het buitenland. Dit is niet alleen van belang voor een geordende instroom, maar ook in het belang van de vreemdeling die zo op deze wijze voor de komst naar Nederland kan weten of hij voor een verblijfsvergunning in aanmerking komt. Vrijstelling van het mvv-vereiste betekent immers nog niet dat ook een verblijfsvergunning wordt verleend. Het enkele feit dat betrokkene straks een mvv moet aanvragen teneinde een verblijfsvergunning te kunnen verkrijgen, verdraagt zich goed met de systematiek van het modern migratiebeleid waarin de mvv na inreis direct kan worden omgezet in een verblijfsdocument.

¹ Hoofdstuk 4 van het advies van de ACVZ, getiteld "Mvv, weg ermee?" uit 2007, <http://www.acvz.org/publicaties/Advies-ACVZ-NR23-2007.pdf>

² C.A. Groenendijk e.a., 'Herhaalde toetsing bij toelating?', een onderzoek naar de reguliere toelatingsprocedure voor vreemdelingen die een verblijf van langer dan drie maanden beogen in België, Denemarken, Duitsland, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk, Nijmegen 2007, Centrum voor Migratierecht, <http://www.acvz.com/publicaties/Vs-ACVZ-NR17-2007.pdf>.